

Som begrundelse for den nye bemyndigelse anførte *finansministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget bl. a.:

„I forbindelse med forelæggelsen af forslaget til låneloven af december 1958 bemærkede min forgænger, at de lån, som regeringen agtede at optage med hjemmel i loven — lånet i Den internationale Bank og markedslånet i New York — i første række tog sigte på at tilføre landet udenlandsk kapital med henblik på de da forestående store investeringer, særlig udbygningen af landets kraftværker.

Loven af 13. maj 1959, der gav adgang til optagelse af statslån i udlandet til et samlet beløb af indtil 200 mill. kr. i udenlandsk valuta, var i højere grad udslag af bestræbelserne for at styrke den almindelige valutariske likviditet. Min forgænger henviste ved lovforslagets fremsættelse til de ret betydelige kapitaludbetalinger til udlandet, som Danmark dengang stod over for, herunder navnlig afdrag på den ordinære udenlandske gæld, indbetalinger til Den internationale Valutafond og Den europæiske Fond.

Regeringen har med hjemmel i denne lov optaget to lån i Schweiz, hvert på 50 mill. sfrcs., svarende til ca. 160 mill. kr., som i forbindelse med landets øvrige løbende valuta-indtægter har bidraget til opretholdelsen af den valutareserve på ca. 1450 mill. kr., som vi i øjeblikket har.

De betalinger til udlandet, som motiverede låneoptagelsen, er nu i det væsentlige afviklet, men der skal i de kommende år præsteres afdrag på den udenlandske gæld af betydelig størrelse.

Den *valutabeholdning*, der er oparbejdet gennem de sidste år, er imidlertid — set i forhold til Danmarks samlede udenrigsomsætning og andre landes valutareserver — så beskednen, at det ikke vil kunne undgås, at valutastillingen bliver væsentlig påvirket, såfremt de forestående kapitalbetalinger alene skal finansieres gennem de almindelige valuta-indtægter.

Jeg må derfor anse det for rimeligt, at der optages nye lån i udlandet, når der fremkommer acceptable tilbud herom. Regeringen har ikke for tiden konkrete tilbud om ydelse af sådanne lån.....“

Lovforslaget mødte ikke tilslutning fra alle sider i folketinget. Det henvistes efter 1. behandling til finansudvalget, der indhentede en udtalelse om sagen fra *nationalbanken*. I denne udtalelse hedder det bl. a.:

„For så vidt angår det principielle spørgsmål om, hvorvidt staten bør optage lån i udlandet, er det nationalbankens synspunkt, at Danmark som et veludbygget land med en endog særdeles høj levestandard normalt selv bør præstere den opsparing, som er fornøden til dækning af landets investeringsbehov samt til oparbejdelse af en passende valutareserve. Afvigelser fra denne linie vil muligvis kunne motiveres, dersom der i enkelte tilfælde måtte blive tale om exceptionelt store investeringer, f. eks. til anlæg af atomkraftværker, men dette synes ikke for tiden at være aktuelt.